NASZ PRZYJACIEL

Dodatek do „Drwęcy“.

Rok IV. Nowemiasto, dnia 21 marca 1931. Nr. 11

Na niedzielę V. Postu.

EWANGELJA,

napisana u św. Jana w rozdz. VIII. w. 46—59.

W on czas mówił Jezus rzeszom żydowskim: Kto z was dowiedzie na mię grzechu? Jeśli prawdę mówię, czemu mi nie wierzycie? Kto z Boga jest, słów Bożych słucha. Dlatego wy nie słuchacie, że nie jesteście z Boga. Odpowiedzieli tedy żydowie i rzekli mu: Iżali my nie dobrze mówimy, żeś ty jest Samarytanin i czarta masz? Odpowiedział Jezus: Ja czarta nie mam; ale czczę Ojca mego, a wyście mię nie uczcili. A jać nie szukam chwały swej; jest, który szuka i sądzi. Zaprawdę, zaprawdę mówię wam: Jeśli kto zachowa mowę moją, śmierci nie ogląda na wieki. Rzekli tedy żydowie: Terażeśmy poznali, że czarta masz. Abraham umarł i Prorocy, a ty powiadasz: Jeśliby kto strzegł mowy mojej, nie skosztuje śmierci na wieki. Izaś ty jest większy nad ojca naszego Abrahama, który umarł? i Prorocy pomarli, czym się sam czynisz? Odpowiedział Jezus: Jeśli się ja sam chwalę, chwała moja nic nie jest. Jest Ojciec mój, który mię uwielbia, którego wy powiadacie, iż jest Bogiem waszym; a nie poznaliście go; ale ja go znam. I jeślibym rzekł, że go nie znam, będę podobnym wam kłamcą. Ale go znam i mowy jego strzegę. Abraham, ojciec wasz, z radością żądał, aby oglądał dzień mój; i oglądał i weselił się. Rzekli tedy Żydowie do niego: Pięciudziesiąt lat jeszcze nie masz, a Abrahamaś widział? Rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę mówię wam: pierwej niż Abraham się stał, jam jest. Porwali tedy kamienie, aby nań ciskali. Lecz Jezus zataił się i wyszedł z kościoła.

Nie oglądaj się na osoby, ale każdemu zawsze mów prawdę!

Niedziela piąta postu nazywa się także pasyjną czyli męki Pańskiej, gdyż dzisiaj zachęca Kościół św. wiernych, aby w tych dwóch tygodniach przed Zmartwychwstaniem Pańskiem rozpatrywali z wielką gorliwością i pobożnością mękę Chrystusową.

Aby wyrazić wielką boleść z powodu wielkich cierpień i bolesnej męki Zbawiciela, Kościół św. poleca zasłaniać od tej niedzieli wszystkie krzyża po świątyniach naszych fioletową krepą, ponieważ ten kolor kościelny oznacza smutek i pokutę.

Treść ewangelji dzisiejszej jest kazaniem, nauką, wypowiedzianą przez Chrystusa Pana w świątyni jerozolimskiej niedługo przed męką Jego. Wiele z niej zbawiennych wysnuć można myśli i nauk. Jednak na jedną z nich szczególną połóżmy wagę, a mianowicie na nieustraszone męstwo i otwartość P. Jezusa, z jaką występuje wobec obłudy i pychy i przewrotności faryzeuszowskiej, rzucając im w twarz n. p. takie oskarżenie: „Dlatego wy nie słuchacie słów Bożych, że nie jesteście z Boga".

Pan Jezus nie zważał przy tem, co powiedzą faryzeusze, bo, nie znosząc fałszu i obłudy, choćby się miał przez to narazić całemu światu, nigdy nie oglądał się na osoby, ale zawsze każdemu mówił prawdę.

Patrząc na Pana i Mistrza naszego, powinniśmy Go zawsze naśladować w tej stanowczości i otwartości, a unikać choćby nawet tylko pozorów tolerowania zła i wad, zwłaszcza u tych, nad którymi jest nam powierzona piecza.

Jesteś matką, ojcem, masz obowiązek dzieciom swoim mówić prawdę, karać je, gromić, a błędów ich nie zatajać i nie obwijać, jak to mówią, w bawełnę. Jesteś przełożonym, powinieneś mówić prawdę podwładnym swoim, zwłaszcza wtedy, gdy uważasz, że słowa twoje pomogą; a mów bez względu na to, co oni powiedzą o tobie. — Występujesz publicznie jako mówca, jesteś obowiązany mówić prawdę i karać tych, którzy szerzą niemoralność, przekupstwo w życiu publicznem i działają na niekorzyć wiary św. i Kościoła.

Jednem słowem, w stosunku czy do rodziny, do przyjaciół, krewnych, znajomych czy podwładnych, jeżeli sumienie ci każe, a roztropność radzi, masz ująć się i wystąpić w obronie prawdy, jak na rycerza Chrystusowego przystało, a mężnie gromić i tępić zło, gdziekolwiek je spotkasz.

Takim nieustraszonym obroncą prawdy był sławny Daniel O' Connell, Irlandczyk, obrońca św. wiary katolickiej i praw swojego uciśnionego narodu, poseł do parlamentu angielskiego. Kazano mu trzykrotnie składać przysięgę według formuły protestanckiej, ale on wolał po trzykroć złożyć mandat, aniżeli działać przeciwko sumieniu. Po czwarty raz wybrany na posła, zwyciężył w dobrej sprawie, gdyż teraz pozwolił mu rząd angielski składać przysięgę podług formuły katolickiej. Z różańcem w ręku przemawiał w parlamencie angielskim w obronie wiary kat. i uciśnionych braci swoich w Irlandji, a jeżeli rząd angielski wreszcie zdecydował się naprawić krzywdy, wyrządzone Irlandczykom, to mają to w znacznej mierze do zawdzięczenia jego pracy, jego wiarą i zapałem nacechowanym przemowom. Więziony kilkakrotnie, cieszył się powszechnym szacunkiem, a umarł, powtarzając słowa św. Bernarda: „pamiętaj o najdobrotliwsza Panno Marjo".

Przemówienie Ojca św. Piusa XI,

wygłoszone przez radjo w dniu 12 lutego 1931 r.

(Dokończenie).

Do władców.

Ponieważ zaś wszystkim jesteśmy równie zobowiązani, dlatego na pierwszem miejscu zwracamy się do was, którzy władzę sprawujecie, abyście rządzili w sprawiedliwości i miłości, w budowaniu, a nie w burzeniu (I. Cor. 10, 8), zawsze mając w pamięci, że niema władzy, jeno od Boga (Rom. 13, 1) i że Bogu zdacie sprawę na surowym sądzie. (Sap. 6, 6).

Do poddanych.

Poddanym zaś mówimy, abyście nie jako ludziom, lecz jako Bogu byli posłuszni, wiedząc, że kto sprzeciwia się zwierzchności, sprzeciwia się postanowieniom Boga; a kto się sprzeciwia, ściąga na siebie potępienie (Rom. 13, 2).

Do bogatych.

Podobnie mówimy bogatym i ubogim. Bogatym, aby się uważali za narzędzie Boskiej Opatrzności i za przechowywujących i rządzących dobrami Jego, którym sam Jezus Chrystus polecił ubogich, a od których Boski Sędzia więcej się domagać będzie (Luc. 12, 48), niech nigdy nie zapominają o owych Boskich słowach: Biada wam, bogaci (Luc. 6, 24).

Do ubogich.

Ubogich zaś usilnie w Panu upominamy, aby, patrząc na ubóstwo Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego i pamiętając o Jego przykładzie i obietnicy, nie zaniedbywali lepszego o sobie starania o bogactwa duszy, a w staraniach o polepszenie bytu, które im jest dozwolone, niech się polecają Bogu dobrem i prostem sercem, a nie wyciągają ręki swej ku nieprawościom (Ps. 124, 3).

Do robotników i pracodawców.

Robotników i pracodawców usilnie prosimy, aby nie w wrogich walkach i współzawodnictwach, lecz w przyjaźni i w braterskiem przymierzeniu jedni dając materjał i kierownictwo, drudzy pracę rąk i pilność, żądając tego, co słusznie, co słusznie jest dając, przyczyniali się do powiększania i uogólnienia dóbr w pokoju i ładzie.

Do cierpiących.

Na ostatniem miejscu w przemówieniu, ale pierwszem w intencji i serca potrzebie zwracamy się do was, którzy pogrążeni jesteście w dolegliwościach i bólach, utrapieniach i uciskach, zwłaszcza do was, którzy to wszystko znosicie ze strony nieprzyjaciół Boga i ludzkiej społeczności.

Niosąc wam ofiarę modlitwy i pomoc wedle naszej możności i polecając was sercem wszystkich, mówimy wam w imieniu Chrystusa, którego Osobę zastępujemy: Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy pracujecie i jesteście obciążeni, a ja was ochłodzę (Matth. 11, 28).

W końcu Urbi et Orbi, miastu i światu i wszystkim innym mieszkańcom udzielamy apostolskiego błogosławieństwa, w Imię Ojca † i Syna † i Ducha Świętego. Amen.

700-lecie śmierci św. Antoniego.

W bieżącym roku obchodzi cały świat chrześcijański 700-lecie śmierci i kanonizacji św. Antoniego Padewskiego. W związku z tem przygotowuje się Kościół św. do wielkich uroczystości, które będą miały podobnie podniosły charakter jak uroczystości jubileuszowe ku czci św. Franciszka z Assyżu i benedyktyńskie w Montecassino.

Ojciec św. wystosował list apostolski do przełożonych trzech gałęzi zakonu franciszkańskiego w związku z 700-nim jubileuszem śmierci św. Antoniego Padewskiego, który zmarł 13-go czerwca 1231 r. w Arcella pod Padwą. Papież zarządził, by uroczystości jubileuszowe trwały cały rok, tak, by objęły również datę 30 maja 1932 r., kiedy upływa 700 lat od dnia kanonizacji Cudotwórcy Padewskiego.

Uroczystości jubileuszowe rozpoczną się 19 maja rb.

Dn. 13 czerwca w rocznicę śmierci Świętego, kardynał legat odprawi pontyfikalną Mszę św. przy ołtarzu Wielkiego Cudotwórcy. Obecnie organizowana jest również wielka międzynarodowa wystawa nowoczesnej sztuki chrześcijańskiej, obejmująca działy malarstwa, rzeźby, architektury i sztuki stosowanej, która będzie otwarta od czerwca 1931 r. do lipca 1932 r.

Ojciec św. wyda prawdopodobnie encyklikę, która oświetli życie, działalność, cuda i historyczne znaczenie Świętego. Pozatem dokonane zostanie poświęcenie odrestau rowanych świątyń.

W ciągu miesięcy letnich organizowane będą kongresy, odczyty, oratorja i koncerty symfoniczne. W październiku odbędzie się w Padwie wielki „tydzień społeczny“ katolików włoskich. W marcu 1932 r. mają być otworzone odnawiane obecnie kaplice w bazylice św. Antoniego, a w maju urządzona zostanie wielka historyczna pielgrzymka z sanktuarjum w Camposampiero do sanktuarjum w Arcella.

Państwo portugalskie zamierza wybudować w Padwie dom, mający być kopją tego domu, w którym urodził się w Lizbonie św. Antoni w r. 1195.

Padwa przygotowuje się do godnego przyjęcia licznych rzesz wiernych, którzy w znacznej części już zapowiedzieli swój przyjazd z Włoch i z zagranicy.

Projekt elektryfikacji dzwonów bazyliki św. Piotra w Rzymie.

W kołach watykańskich powstał projekt zastąpienia rąk ludzkich przy poruszaniu dzwonów bazyliki św. Piotra przez odpowiedni mechanizm elektryczny. Sprawa nastręcza jednak poważne trudności, ponieważ dźwięki dzwonów bazyliki mają różne natężenie i długość, zależnie od okoliczności; np. w czasie nowenny św. Piotra dzwony dzwonią 4 razy dziennie w ciągu godziny. Nie łatwo więc zbudować mechanizm, który byłby przystosowany do ruchu różnych dzwonów, tem bardziej, że znajdują się wśród nich dzwony niezwykle wielkich rozmiarów.

Zamiast organów gramofony w kościołach włoskich.

Zakon Benedyktynów wykonał doskonałe płyty gramofonowe z muzyką gregorjańską. W przyszłości fabrykacja takich płyt gramofonowych będzie jeszcze więcej rozbudowana, aby dać możność nawet biednym kościołom do wykonania muzyki kościelnej zamiast na drogich organach, na gramofonach.